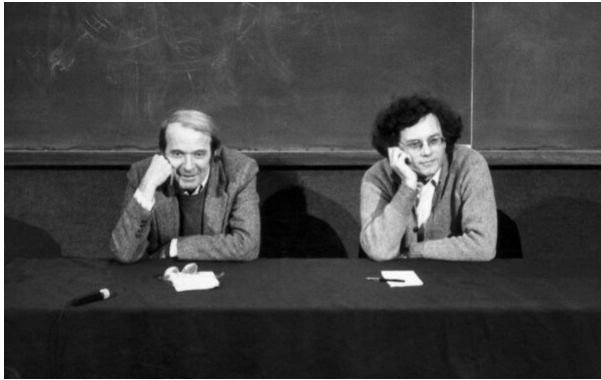

Information skapar inte befrielse - Deleuze och blivande revolution

Deleuze och Guattari

Informera mot förtryck har inte någon befriande effekt, enligt Gilles Deleuze. Information om orättvisor skapar inte befrielse. Befrielse kräver motstånd.

Motstånd är, enligt Deleuze, blivande. Blivande olydnad. Blivande befrielse. Blivande jämlik. Blivande omsorg. Blivande rättvis fördelning av makt och resurser. Blivande revolution.

Blivande ska inte begripas instrumentellt. Det är inte så att ett medel kommer först och senare uppnås målet. Det är inte ett medel mot ett mål. Blivande är snarare när målet blir medel. Målet och medlet förenas i ett blivande. Mål och medel är intrasslade. Mål och medel blir ett.

Genomföra utan att bli genomförd

Blivande är inte att bli färdig. Blivande blir inte avklarat och slutfört. Mål och medel blir del av varandra i en pågående process.

Det här innebär inte att vi aldrig kan lämna saker bakom oss. Vissa former av maktordningar, och visa former av våld och förtryck, kan vara överspelade. Livegendom är avskaffat på många platser men istället växer kanske andra former av slaveri fram. Homosexualitet klassas inte längre som sjukdom men andra former av homofobi kan uppstå.

Demokrati är en revolution som alltid behöver demokratisera sina metoder och färdigheter. Att genomföra målet innebär inte att medlet är överspelat. Jaha, så

nu är vi en demokrati, då behöver vår grupp väl inte längre träna eller finslipa de demokratiska metoderna!? Demokrati som mål och medel behöver ständigt demokratiseras. Demokrati skapar i så fall ett myller av demokratiska metoder som återigen skapar demokrati. Demokrati är demokratisering.

Befrielse blir det vi börjar med

Blivande revolution är när revolution blir medel. Vi släpper därmed föreställningen om före revolutionen och efter revolutionen. Istället för att skjuta byggandet av en annan ordning på framtiden så startar vi med revolutionen. Revolutionen blir startpunkten. Jämlikhet är en revolutionär metod för att skapa jämlikhet och jämlika ordningar. Jämlika samhällen tränger undan ojämlika samhällen. Innovativt skiftar revolution system. Som en ständig pågående process. Revolution blir på så sätt motsatsen mot maktövertagande och kupper.

Blivandet undviker att göra målet eller revolutionen till slutpunkt. Befrielse startar med befrielse och så fortsätter den med befrielse. Den fortsätter uppfinna, bygga, tränga undan, ersätta. Befrielse avslutas aldrig.

Befrielse pulserar

Befrielse är inget som individuella organisationer eller personer utför själva. Befrielse blir i Deleuzes filosofi att skapa pulser och resonanser. När våra handlingar återkommer regelbundet uppstår pulser. Ifall dessa pulser fortsätter kan resonanser med andra pulser uppstå. En befrielse kommer i resonans med andra befrielser. Resonans bygger ömsesidig förstärkning. Politik är att skapa resonanser, resonanser som bygger ömsesidig förstärkning.

Pulser och resonans bryter sig ur fixeringen vid event, den stora aktionen, tidsbegränsade kampanjer och projekt. Politik är återkommandet. Det ständiga återkommandet, skulle Nietzsche säga.

Befrielse avviker

Blivande är riktning utan att målet pekas ut därborta. Målet är snarare hur vi riktar oss.

Riktandet är inte spikrakt. Befrielse är avvikelse. När målet blir medlet avviker

vi från det bestämda. Befrielse växer åt alla möjliga håll. Befrielse är mycel som svamprötter och rhizome som vitsippor. Skapande av värde genererar rotnölar. Nölar bryter det raka och linjära. Rotnölar skickar iväg oss i nya riktningar.

Deleuze kritiserar tron på information

Låt oss för en stund lämna Deleuzes blivande befrielse och läsa hans kritik mot information. Det är en kritik mot tron på informationens möjligheter att skapa befrielse:

”Let’s say that is what information is, the controlled system of the order-words used in a given society. What does the work of art have to do with it? Let’s not talk about works of art, but let’s at least say that there is counter-information. In Hitler’s time, the Jews arriving from Germany who were the first to tell us about the concentration camps were performing counter-information. We must realize that counter-information was never enough to do anything.

No counter-information ever bothered Hitler. Except in one case. What case? This is what’s important. Counter-information only becomes really effective when it is — and it is by nature — or becomes an act of resistance. An act of resistance is not information or counter-information. Counter-information is only effective when it becomes an act of resistance.

What relationship is there between the work of art and communication? None at all. A work of art is not an instrument of communication. A work of art has nothing to do with communication. A work of art does not contain the least bit of information.”(1)

Lämna ineffektiviteten och bli skapande

Deleuzes filosofi visar ineffektiviteten i: Politik som överför budskap, fakta, information, åsikter eller insikter. Han kritiserar kommunikation i betydelsen överföra budskap. Istället för att överföra information blir det möjligt för texter att skapa samverkan. Samtal och texter kommer genom skapandet till liv.

Politik som säger emot. Som säger Nej. Som protesterar mot något. Fokusera istället på att skapa och återskapa.

Politik som uttalar sig i olika frågor. Uttalanden och namninsamlingar blir slöseri med tid. Dela istället misstag, erfarenheter, färdigheter, samt metoder för att träna och uppfinna. Då bidrar man med verktyg för att bygga bättre samhällen.

Befriande politik är en skapande verksamhet, enligt Deleuze. Ett skapande som gör motstånd genom att bryta sig ur, ta plats, tränga undan och ersätta. Detta byggande av befrielse sprids när andra imiterar, tränar, vidareutvecklar och uppfinnar.

Per Herngren

9 november 2017, uppdaterad 2 september 2020, version 0.3

Fotnot

(1) Gilles Deleuze, Two Regimes of Madness Texts and interviews 1975-1996, Semiotext(e), 2006, p 322.

Revolution hos Deleuze & Guattari - bilaga

When Foucault admires Kant for posing the problem of philosophy in relation not to the eternal but to the Now, he means that the object of philosophy is not to contemplate the eternal or to reflect history but to diagnose our actual becomings: a becoming-revolutionary that, according to Kant himself, is

not the same thing as the past, present, or future of revolutions. A becoming-democratic that is not the same as what States of law are, or even a becoming-Greek that is not the same as what the Greeks were. The diagnosis of becomings

in every passing present is what Nietzsche assigned to the philosopher as physician, "physician of civilization," or inventor of new immanent modes of existence. Eternal philosophy, but also the history of philosophy, gives way to a becoming-philosophical. (Gilles Deleuze & Felix Guattari, 1994, p 112-113.)

What matters is not the supposed distinction between utopian and scientific socialism but the different types of utopia, one of them being revolution. In utopia (as in philosophy) there is always the risk of a restoration, and sometimes a proud affirmation, of transcendence, so that we need to

distinguish between authoritarian utopias, or utopias of transcendence, and immanent, revolutionary, libertarian utopias. 12 But to say that revolution is itself utopia of immanence is not to say that it is a dream, something that is not realized or that is only

realized by betraying itself. On the contrary, it is to posit revolution as plane of immanence, infinite movement and absolute survey, but to the extent that these features connect up with what is real here and now in the struggle against capitalism, relaunching new struggles whenever the earlier one is betrayed. (Gilles Deleuze & Felix Guattari, 1994, p 100)

Utopia is not a good concept because even when opposed to History it is still subject to it and lodged within it as an ideal or motivation. But becoming is the concept itself. It is born in History, and falls back into it, but is not of it. In itself it has neither beginning nor end but only a milieu. It is thus more geographical than historical. Such are revolutions and societies of friends, societies of resistance, because to create is to resist: pure becomings, pure events on a plane of immanence. (Gilles Deleuze & Felix Guattari, 1994, p 110.)

Referens

Gilles Deleuze, *Two Regimes of Madness* Texts and interviews 1975-1996, Semiotext(e), 2006.

Gilles Deleuze, Félix Guattari, *A Thousand Plateaus Capitalism and Schizophrenia*, Continuum, 2007, first published 1980.

Gilles Deleuze & Felix Guattari, *What Is Philosophy?*, Columbia University Press, New York, 1994, original 1991.

Gilles Deleuze, *Difference and repetition*, Columbia University press, 1994, original 1968.

Per Herngrens [texter om Deleuze](#).